

דברי תורה

מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנאמרו בסעודה שלישית פרשת ויחי תשפ"ד לפ"ק

יצא לאור ע"י מכון מעדני מלך וויען - גליון אלף תי"א

ואנכי אעלך גם עלה וגו' (מו-ב). וברש"י יעקב יעקב לשון חיבה ע"כ. וצריך ביאור החיבה הטמונה בכפל לשון יעקב.

*

ונראה דאיתא בגמרא (ברכות יג.) כל הקורא לאברהם אברם עובר בעשה, שנאמר (יז-ה) והיה שמך אברהם. רבי אליעזר אומר עובר בלאו, שנאמר ולא יקרא עוד את שמך אברם וכו'. אלא מעתה הקורא ליעקב יעקב הכי נמי. שאני התם דהדר אהדריה קרא, דכתיב ויאמר אלקים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ע"כ. אך הא גופיה קשיא, למה ביעקב אהדריה קרא ולא באברהם.

ונראה דהנה בלידת יעקב כתיב, ואחרי כן יצא אחיו וידו אחוזת בעקב עשו, ויקרא שמו יעקב (כה-כו). וברש"י ויקרא שמו יעקב, הקדוש ברוך הוא. דבר אחר אביו קרא לו יעקב על שם אחיזת העקב (תנחומא שמות ד) ע"כ. ונראה דאלו ואלו דברי אלקים חיים, דלא מסתבר שיצא בת קול מן השמים לשמוע איך הקב"ה קורא לו שם יעקב, אלא יצחק ראה זאת ברוח הקודש, שבשמים ממעל קראו הקב"ה כן, ולכן קרא אותו יצחק בשם זה. ושניהם עולה בקנה אחד, דכיון ששמע שקרא הקב"ה שמו יעקב, לכן קרא אותו גם יצחק כן.

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה וגו', ויקרבו ימי ישראל למות (מז-כח). הנה קורא הכתוב כאן ליעקב בשני שמות, מתחלה אמר ויחי יעקב, ושוב אמר ויקרבו ימי ישראל למות. ובאור החיים הק' דקדק, בטעם עצם קריאת שמו יעקב, אחר שאמר לו ה', לא יקרא עוד שמך יעקב כי אם ישראל. ועוד, כי למה שינה הכתוב כאן לקרותו מתחלה יעקב ושוב אחר זה ישראל ע"ש.

גם לבאר מאמרם (תענית ה:) אמר רבי יוחנן יעקב אבינו לא מת. אמר ליה וכי בכדי [בחנם] ספדו ספדינא, וחנטו חנטייא, וקברו קברייא. אמר ליה מקרא אני דורש, שנאמר (ירמיה ל-י) ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה', ואל תחת ישראל, כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים, מקיש הוא לזרעו, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים ע"כ. ויש שפירשו דרק בחינת ישראל שיש ביעקב מת, וכמו שנאמר ויקרבו ימי ישראל למות. אבל בחינת יעקב לא מת ע"כ. וצריך ביאור הכוונה בזה. – ובבני יששכר (שבת ט-ד) פירש, דהכינוי 'אבינו' של יעקב אבינו, לא מת, ויכולין אנחנו לכנותו בשם אבינו בכל דור ודור ע"ש. וגם זה צריך ביאור.

ומצינו עוד כינוי על יעקב, שנתגלה אליו ה' במראות הלילה, ויאמר יעקב יעקב וגו', אל תירא מרדה מצרימה, כי לגוי גדול אשימך שם, אנכי ארד עמך מצרימה

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

ברגשי גיל ושמחה ומתוך שבח והודי להשי"ת, הננו מגישים מעומקא דליבא, ברכת מזל טבא וגדיא יאה, קדם עטרת ראשנו

~ כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ~

לרגל השמחה השרויה במעונו באירוסי נכדו

החתן משה מרדכי צבי נ"ו בן חדב"ן הרה"ג רבי יואל הלבפשטאם שליט"א אב"ד טארניגראד

עב"ג בת הרה"ג רבי ישראל דוד האניג שליט"א ר"י וויזניץ ב"פ.

יהא רעווא שיזכה לשובע שמחות ורב תענוג ונחת דקדושה מכל יו"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא עד ביאת גוא"צ בב"א.

והנה דיבור ה' נצחי, ולא איש א-ל ויכזב וכן אדם ויתנחם (במדבר כג-ט), ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם. ואמרו (ברכות ז.) כל דבור ודבור שייצא מפי הקב"ה לטובה אפילו על תנאי לא חזר בו. ועל דרך זה אמרו (תענית כה.) גמירי מן שמיא מיהב יהבי, משקל לא שקלי [בתר דיהבין] ע"כ. ואם כן שם יעקב שניתן מפי הקב"ה לא שייך להשתנות, אלא יתכן להוסיף לו עוד שם ישראל. ועל כן אמר לו ה' (לה-י), שמך יעקב, שם זה ישאר לך לעולם, ולא יקרא שמך עוד יעקב לבד, כי אם ישראל יהיה שמך.

וזהו שאמר הנביא (ישעיה מ-כו) למה תאמר יעקב ותדבר ישראל, נסתרה דרכי מה', ומאלקי משפטי יעבור. ששואל כיון שנשתנה שמו של יעקב לישראל, למה תאמר 'יעקב' ותדבר 'ישראל', עדיין אנו קורין אותו בשני השמות. ועל זה משיב, דאם נקרא אותו רק בשם ישראל, אז נסתרה דרכי מה', אנו סותרים אותו השם שקיבל מאת הקב"ה, ומאלקי משפטי יעבור, אנו מעבירין על משפט ה', דכיון שה' קראו כך הרי זה נצחי, ואי אפשר להחליף השם אלא להוסיף עליו. ועל זה אמרו (תהלים קכד-א) לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל, אם לא היה שמו של יעקב נקרא מאת ה' עצמו, אז היינו אומרים רק ישראל.

וכיון שחיות האדם נמשך משמו, וכמו שנאמר (בראשית ב-ט) נפש חיה הוא שמו, על כן אם שמו של יעקב נצחי, גם בחיותו יש בחינה שנשאר נצחי, ולכן יעקב אבינו לא מת.

*

והנה קרא לו ה' גם בתואר יעקב יעקב בלשון חיבה. ונראה כי במראה המרכבה שראה יחזקאל הנביא נאמר, שהכסא כבוד נישאת על ארבע חיות הקדושות, וארבעה פנים לאחד, פני האחד פני הכרוב, ופני השני פני אדם, והשלישי פני אריה, והרביעי פני נשר (יחזקאל י-ד). ובגמרא (חולין צא:) דפרצוף אדם שבארבע חיות היא דמות יעקב. וכאשר שכב יעקב במקום המקדש, כתיב והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, ומלאכי אלקים עולים ויורדים בו (כה-יב). תנא עולין ומסתכלין בדיוקנו של מעלה, ויורדין ומסתכלין בדיוקנו של מטה, בעו לסכוניה [מחמת קנאה], מיד והנה ה' נצב עליו [לשמרו] ע"כ. ואם כן צורתו של יעקב יש פעמיים, דיוקנו של מעלה ודיוקנו של מטה, שבוהו הוי יעקב היחידי מכל באי עולם שזכה לזה. ועל כן קראו ה' 'יעקב יעקב', לשון חיבה, שבוהו שהוא יעקב פעמיים, טמונה חיבה נפלאה מאת ה' אליו.

ודבר זה שיעקב צורתו למעלה בכסא הכבוד, נתגלה אליו אז במראה החלום, כי עד אז לא ידע שצורתו חקוקה בכסא הכבוד, וכמו שפירש הר"ק רבי שמשון

מאסטרופאלי זצ"ל, שזהו שאמר יעקב בהקיצו, אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי (כה-ט), אכ"ן נטריוקון א'ריה כירוב נ'שר יש במקום הזה ידעתי, אבל אנכ"י, א'ריה נ'שר כירוב י'עקב, לא ידעתי עד עתה ע"כ.

ויש לומר בטעם שגילה ה' זאת ליעקב בהליכתו לבית לבן, שזהו על דרך שנאמר ביוסף, ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו (לט-א). ואמרו חז"ל (סוטה לו:) באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון, אמר לו, יוסף עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם, רצונך שימחה שמך מביניהם, מיד ותשב באיתן קשתו (מט-כד) ע"כ. וכמו כן יעקב אבינו שישב עד עתה באהלה של תורה, אשר התורה מגנא ומצלא מיצר הרע, ועתה יורד לבית לבן שורש הטומאה, אשר רצה לעקור את הכל, נתן ה' לו חיזוק על הדרך שלא ישל, שיכיר גודל מדריגתו שצורתו נחקק בכסא הכבוד, ובחטא קל לא יוכל לעמוד עוד צורתו שם, כי לא א-ל חפץ רשע אתה לא יגורך רע (תהלים ה-ה). ואם בבית מקדש ה' למטה לא יוכלו להזכיר שמו של חוטא, שימחה שם יוסף כשיחטא, מכל שכן צורת אדם למעלה בכסא הכבוד, ומזה קיבל חיזוק ואימוץ להשאר במדריגתו הנפלאה.

ולכן כאשר הוצרך יעקב לירד למצרים, התחלת הגלות, קרא לו ה' יעקב יעקב, לשון חיבה, דיוקנך שלמטה מונח אצלי גם בכסא הכבוד למעלה, והכרה זאת יביא אותך שאל תירא מרדה מצרימה, לא תהא לך ירידה שם, כי לגוי גדול אשימך שם, ואנכ"י ארד עמך מצרימה ואנכ"י אעלך גם עלה, הידיעה הזאת שבכסא הכבוד אצל א'ריה כירוב נ'שר יש גם צורת י'עקב, זה תהא לך לחיזוק שתתעלה עוד יותר בנסיונות של ערות הארץ. ויוסף ישית ידו על עיניך, כמו שיוסף עמד בנסיונו על ידי שהודיעו לו מעלתו, אשר שמו נמצא על אבני אפוד, ולא ירצה שימחה שמו. כן גם אצלך יועיל הזכרון הזאת שצורתך חקוקה בכסא הכבוד.

וזהו מוסר השכל לכל אדם, אשר נשמותינו חצובה מתחת כסא הכבוד (וזה"ק ח"ג כט:), ויבוא יום שנצטרך להחזירו למעלה, שלא נבוא לידי בושה למעלה ממעשינו. ועל זה התפלל רבי זירא בתר דמסיים צלותיה, יהי רצון מלפניך ה' אלקי שלא נחטא, ולא נבוש ולא נכלם מאבותינו (ברכות טז:). והיינו שבעולם העליון לא נצטרך לעמוד בבושה נגד אבותינו. והרי גם בצדיקים אמרו (בבא בתרא עה.) ונוגה אש וגו' כי על כבוד חופה (ישעיה ד-ה), ואש בחופה למה, אמר רבי חנינא מלמד שכל אחד ואחד נכוה [חופתו של קטן] מחופתו של חבירו [הגדול ממנו], אוי לזה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה ע"כ.

*

והנה קרא לו ה' יעקב יעקב, דאיתא בגמרא (יומא כ.) שטן ביומא דכפורי לית ליה רשותא לאיסטוני. ממאי, אמר רמי בר חמא 'השטן' בגמטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי, תלת מאה ושיתין וארבעה יומי אית ליה רשותא לאסטוני, ביומא דכיפורי לית ליה רשותא לאסטוני ע"כ. ובגליוני הש"ס (שם) ציין לתשובות מהר"י ווייל (סימן קצב) דגם אין יצר הרע שולט בו, ועל כן ניתן יום זה לכפרה לישראל, דבקל יוכל האדם לעשות תשובה ביום זה ע"כ. והיינו דהוא השטן הוא היצר הרע (בבא בתרא טו.) ע"כ. ואם כן כחו של היצר הרע הוא רק על ס"ד יום, וזה לעומת זה עומד קדושת יעקב להגין על ישראל לסייעם שלא יחטא. ועל כן יעקב יעקב עולה ס"ד, להכניע כח היצר הרע ששולט שס"ד יום, ולכן אל תירא מרדה מצרימה, שיתערבו בגויים וילמדו מעשיהם, כי קדושת יעקב תעמוד להם שלא יכשלו.

עצמם בשמירת העינים, וכמו שנאמר (במדבר טו-לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, וברש"י שהלב והעינים הם מרגלים לגוף, ומסרסרים לו את העבירות, העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות ע"כ. ואם זכו כל אותן הדורות במצרים שלא נכשלו בהחטא, הרי זה בשביל ששמרו עיניהם מראות כל רע, ועל ידי זה לא בא חמדה להלב, ולא נכשלו בחטא. וממה שהזמין ה' ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, מספר טו"ב, השאיר שם קדושה נשגבה במדה זו שנקראת טו"ב, ועל ידי זה נסתמו עיניהם מלראות ברע, ונסתם הלב מחמדה, ולא היה אחד מהן פרוץ בערוה.

*

ובגמרא (יומא לה:) אמרו, יוסף הצדיק מחייב את הרשעים, רשע אומרים לו, מפני מה לא עסקת בתורה, אם אומר נאה הייתי וטרוד ביצרי הייתי, אומרים לו כלום נאה היית מיוסף הצדיק וכו', ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה (בראשית לט-י), לשכב אצלה בעולם הזה, להיות עמה לעולם הבא ע"כ. והיינו שיוסף הצדיק התגבר על יצרו, כאשר עשה חשבון לנפשו, שכל העובר עבירה אחת בעולם הזה מלפפתו [כורכתו] והולכת לפניו ליום הדין וכו', וקשורה בו ככלב (סוטה ג), גודל הבושה שיהא לו מהנאה שעה אחת בעולם הזה, בזיון נצחי לחיי העולם הבא, וחישוב שכר עבירה כנגד הפסדה.

ולכן קרא ה' את שמו 'יעקב' על שם ידו אוחזת בעקב עשו, דניצוץ של יעקב מתגלה לכל אדם בעת נסיון ליתן לו אומץ שלא יחטא, ולא ילך בעקב עשו, בדרכו של עשו הרשע. וידו של יעקב אוחזת ומונע שלא להתפתות ללכת בעקב עשו. וכמו שהתראה יעקב לבנו יוסף בעת נסיון, שבא לו דמות דיוקנו של אביו. ומבואר במהרש"א (סוטה שם) שצורת יעקב החקוקה תחת כסא הכבוד נראית לו בחלון ע"כ. והיינו כי יעקב למטה יש על פניו דיוקנו של יעקב, אבל למעלה הוי רק 'דמות' דיוקנו של יעקב. ולכן אל תירא מרדה מצרימה, שקדושת יעקב יגין בעדם.

אך יש להבין איך יוסף מחייב הרשעים, הלא גם יוסף לעשות צרכיו נכנס מתחלה, אלא באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון, ועל ידי זה נמנע מהחטא, והרשעים הללו לא נתגלה להם דיוקנו של יעקב, ואיך יחייב אותם יוסף. אלא על כרחך, שמעשה אבות סימן לבנים, ואם התגלה יעקב ליוסף בנו בעת נסיון ליתן לו חיזוק, כמו כן ניצוץ של יעקב עומדת לסייע לכל ישראל בעת נסיון שלא יכשל. כי יעקב הוא 'אבינו', הוא אב לנו כמו שהוא ליוסף, ויעקב 'אבינו' לא מת, בחינה זו של יעקב שהוא אבינו לא מת, ועומד לסייע לכל הבא לטהר עצמו.

והנה אמרו במדרש (ויק"ר לכה) יוסף ירד למצרים וגדר עצמו מן הערוה, ונגדרו ישראל בזכותו וכו', שלא נמצא ביניהן אחד מהן פרוץ בערוה וכו', ואחת היתה ופרסמה הכתוב וכו' ע"ש. וכמו כן יעקב אבינו שירד לגור בארץ מצרים, גודל קדושתו הגין עליהם שלא יחטאו, שהיה יעקב מופלג בקדושה, כמו שאמר כחי וראשית אוני (מט-א), ובזכותו נגדרו כל ישראל, כמו שנגדר יוסף בזכותו. ועל זה אמרו, בצאת ישראל ממצרים וגו', היתה יהודה לקדשו (תהלים קיד-א), שכולם היו קדושים, ולא נמצא בהם פרוץ בערוה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה (רש"י ויקרא יט-ב). וכל זה בא להם 'מלפני אלוה-יעקב', שקדושת יעקב גדר אותם.

ואמר יעקב ליוסף, א-ל שד"י נראה אלי בלוח בארץ כנען ויברך אותי (מח-ג). שחזיק את יוסף ובניו לפני מותו שזכותו יסייע אותם. כי הנה הקב"ה קראו ליעקב א-ל, שנאמר (לג-ב) ויקרא לו א-ל אלקי ישראל (מגילה יח). ואם כן שם א-ל נתראה על יעקב, ושם שד"י נוטריקון ד'מות ד'יוקנו ש'ל יעקב, שנראה לו בלוח בחלום הלילה, שדמות מדיוקנו נחקק בכסא הכבוד, ושם שד"י נראה ליעקב, ויברך 'אותי', רומז על אות מילה, שנתקדש יעקב בקדושה מופלגת, כמו שהעיד על בנו בכורו, כחי וראשית אוני, ובכח ברכה זו התחיל ברכתו ליוסף ובניו.

ולכן סיבב ה' שיעקב ישב במצרים שבע עשרה שנה, מנין טו"ב, כי קדושתן של ישראל נקרא בתואר טו"ב, וכמו שנאמר בלידת משה, ותרא אותו כי טוב (שמות ב-ב), שנולד מהול (סוטה יב). ובמה שחי יעקב טו"ב שנה במצרים, השריש קדושה זו הנרמזת בטו"ב, לכל זרעו אחריו, שלא נמצא בהם כל הימים אפילו אחד שלא נגדר. ולכן פרשה זו סתומה, שנסתמו עיניהם ולבם של ישראל (ב"ר צו-א). והיינו כי סיבת הדבר שלא נמצא אחד מהן פרוץ, מפני שהגדירו

וגם כאשר קרבו ימי ישראל' למות, נסתלק מעולם הזה רק הבחינה של ישראל', אבל הבחינה של יעקב, אשר ידו אוחזת למנוע מללכת בעקב עשו, לא מת, שמדה זו נשאר לדורות עולם, אשר יעקב 'אבינו' מסייע לזרעו אחריו שיוכלו להתקדש בעת נסיון שלא להכשל בחטא.

*

והנה דקדקו חז"ל (שם) ואמרו, שכאשר הרשע בא לדין אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה, ולכאורה הלא מיירי מרשע שעבר על חטא עריות של יהרג ואל יעבור, ויותר מתאים לשאול אותו מתחלה למה עברת על עבירה כה חמורה. אך כבר אמרו (סנהדרין ז.) אין תחילת דינו של אדם [לעתיד לבוא] נידון אלא על דברי תורה [שלא עסק בתורה], שנאמר (משלי יז-ד) פוטר מים [שפוטר התורה מעליו, תורה נמשלה למים דכתיב (ישעיה נה-א) הוי כל צמא לכו למים] ראשית מדון [הוא ראשית מדונון] ע"כ. אך הא גופיה קשיא למה מתחילין לדין על עשה של עסק תורה, קודם שאר לאוין החמורין יותר.

אך הענין הוא, כי באמת יש מליצה להאדם על חטאיו, שיצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום (סוכה נב.), ואיך יוכל חומר עכור לנצח המלאך היצר המפתה אותו. והלא מצינו ברב עמרם חסידא, דאשבעיה ליצריה דינפק מיניה, נפק מיניה כי עמודא דנורא, אמר ליה חזי דאת נורא ואנא בישראל וכו' (קידושין פא.). אבל התלונה על האדם הוא, שהרי אמרו (שם ל:) כך הקב"ה אמר להם לישראל, בני בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו, שנאמר (בראשית ד-ז) הלא אם תטיב [לקח טוב] שאת [תתנשא על יצרך]. ואם אין אתם עוסקין בתורה אתם נמסרים בידו, שנאמר לפתח חטאת רובץ, ולא עוד, אלא שכל משאו ומתנו [של יצר הרע] בך [להחטיאון], שנאמר ואליך תשוקתו. ואם אתה רוצה [עסוק בתורה] ואתה מושל בו, שנאמר ואתה תמשל בו ע"כ. ועל כן ראשית התביעה אינו על החטא עצמה, אלא מפני מה לא עסקת בתורה, הלא נתתי לך תבלין נגד היצר, עסק התורה, ואז לא היה בידו להתגבר עליך, אלא אתה תמשל בו.

*

ואמר הכתוב, ויברכם ביום ההוא לאמור, בך יברך ישראל לאמור, ישימך אלקים כאפרים וכמנשה (מח-ב). וכבר הקשו שהן אמת שאפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי, שגם הם נחשבים משבטי י-ה, אבל מהו העדיפות בהם יותר משאר שבטי י-ה שיתברכו ישראל לדורות עולם רק באפרים ומנשה, ולא בשאר השבטים. אך באמת סדר העולם היא, שיש ירידה בכל דור מהדור הקדום, ואם ראשונים כמלאכים אנו כבני אדם (שבת קיב:), ובדרך כלל הבן לא מגיע למדרגת האב, והנכד רחוק עוד יותר. אבל לא כן היה באפרים ומנשה, נכדי יעקב, כראובן ושמעון יהיו לי, הם דומים לשאר שבטי י-ה, אין בהם ירידת הדורות, וזהו ברכה עצומה שיתברכו ישראל, ישימך אלקים כאפרים וכמנשה.

עוד יש בזה ברכה עצומה, כי השבטי י-ה נתגדלו ונתחנכו בבית אבותם, יעקב אבינו, אויר של קדושה וטהרה, ובסביבה כזו בקל יכולים להגיע למדרגות רבות. לא כן אפרים ומנשה נולדו ונתחנכו בארץ מצרים, ערות הארץ, מקום זוהמא, אשר יושביה המה בתכלית הטומאה, ועם כל זה נתגדלו במעלתם, עד שאין שום חילוק במעלתם משאר שבטי י-ה, זהו ברכה עצומה, ישימך אלקים כאפרים וכמנשה, שבכל מקום שבעולם שיגיעו, לא יהיו נסחבים אחר הסביבה, ולהשאר בקדושה כמו שמתאים לזרע יעקב, ולכן רק בך יברך ישראל.

והנה אנו נכנסים כעת לימי השובבי"ם, אשר עיקרי התיקונים הם בשנת העיבור, ויש להרבות בהם יותר בתפלה ואמירת תהלים, הן על העבר, וביותר על להבא שנוכל להשמר בקדושה. והעיקר הוא על השורש, לעצום עיני מראות ברע, כי רק על ידי העין רואה הלב חומד. ולקבל על עצמו איזה קבלה טובה, לעשות לעצמו גדר וסייג בהנהגתו, ובכלי הטוכנולגיים שמוכרח להשתמש בהם, ועל כל פנים על משך הימים הללו של ימי השובבי"ם. ונזכה לקדש ולטהר עצמינו מכל פגם, עדי נזכה לראות בישועתן של ישראל בביאת בן דוד בב"א.

הגליון הזה נכתב על ידי

לעילוי נשמת	
<p>הרב ר' משה יעקב פישער שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונו בנישואי בתו למזל טוב</p>	<p>הרבנית הצדיקת מרת רבקה לאה ב"ר משה ארי ע"ה אשת כ"ק הגה"צ רבי משה מרדכי פאללאק זצוק"ל - אב"ד וואדקערט נפטרה יום כ"ט טבת תשע"א לפ"ק - תנצב"ה.</p>
<p>מוה"ר ר' יונה זינגער הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו למזל טוב</p>	<p>מוה"ר ר' דוד שטרייכער הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו למזל טוב</p>
<p>מוה"ר ר' שמחה ברייער הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהבנם בנו לעול התורה והמצות</p>	<p>מוה"ר ר' מרדכי בנימין באדאנסקי הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו למזל טוב</p>
<p>מוה"ר ר' אברהם בנימין ווייס הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו באירוסיו בנו למזל טוב</p>	<p>מוה"ר ר' יואל אלהן גאלדברגער הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בנישואי בנו למזל טוב</p>
<p>מוה"ר ר' חיים שמחה בונם הירש הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בנו למזל טוב</p>	<p>מוה"ר ר' ארי לייב ראזענבוים הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בנו למזל טוב</p>